

Sreća Naših Predaka

DAAJI

Poruka povodom 153. godišnjice rođenja

PUJYA SHRI LALAJI MAHARAJ

22, 23. i 24. januar 2026, u Kanha Shanti Vanamu

Sreća Naših Predaka

Dragi moji,

Svake godine, kada dođe *Basant Pančami*, u mom srcu se dogodi nešto što ne mogu u potpunosti da objasnim. Žuti cvetovi, blaga toplina koja se vraća u vazduh i prolećni pupoljci - svi govore o obnovi. Ali za nas koji hodamo ovim putem, ovaj dan nosi miris koji prevazilazi samo godišnje doba, jer je Božanska Svetlost izabrala upravo taj dan da se spusti na Zemlju.

Drugog februara 1873. godine rođena je posebna ličnost koja će zauvek promeniti način na koji ljudi doživljavaju duhovnost. U to vreme svet nije bio svestan toga. Kako bi i mogao? Velike duše dolaze tiho, bez fanfara, prikrivene u običnosti. Priroda je znala, i toga dana Priroda je dala tiho obećanje.

Majka tog deteta bila je sveta žena čije je srce preplavljivala pobožnost. Jednom je na njena vrata došao avadhut tražeći hranu. Zatražio je ribu za obrok, ali ona je nije imala jer nije ni kuvala ni jela meso. Milosti radi, budna služavka je otišla kod komšije i donela dve ribe.

Kada je svetac završio obrok, upitao je: „Šta te muči?“ Gospođa je ćutala, ali je služavka odgovorila: „Moja plemenita gospodarica ima sve osim deteta.“

„Oh!“ uzviknu svetac, gledajući iza dubokog plavetnila neba. Posle nekoliko minuta, ozario se, podigao prste ka nebu i izgovorio: „Jedan... dva... jedan... dva...“ — i otišao, da ga više nikada nisu videli.

Sledeće godine, na *Basant Pančami* 1873, rođen je prvi sin — Ram Čandra iz Fatehgarha, poznat kao Lalaji.

Šta mogu da kažem o ovoj Posebnoj Ličnosti što već nije rečeno? Pesnici su pokušavali, sveti spisi ukazuju na takva bića, a Teni-son je napisao stihove koji kao da su namenjeni samo njemu:

*Ti izgledaš i ljudski i božanski,
najviša, najsvetija, ljudskosti sama.*

U razmaku od svega sedam meseci, još kao mladić, dostigao je ono što mnogi nisu mogli postići kroz bezbrojne živote. Božanska Svetlost mu nije svanula kao daleki cilj koji treba dostići, ona je prirodno živela u njemu. Nije je tražio — on je bio Svetlost.

Kroz Lalajija je oživelo jedno za čovečanstvo zaboravljeno nasleđe: sveta nauka *pranahutija*, poznata i kao prenos pranasja prana — same suštine života. Ovo duboko znanje prvi put je predstavljeno sedamdeset tri generacije pre Gospoda Rama iz Ajodje, od strane Pujya Shri Rišabh Devđi Maharadža, koji je otkrio ovu suptilnu nauku prenošenja same srži života.

Kroz božanski prenos otvaraju se vrata viših ravni svesti. Tragaoci dobijaju pristup *Brahmavidji* ne povlačeći se iz života u sanjas, već kroz skladnu integraciju: živeći potpuno u svetu, a istovremeno ostajući unutrašnje sjedinjeni sa Vrhovnim i ispunjavajući i materijalne i duhovne dužnosti kao domaćini (*grihaste*). Ova živa struja božanskog prenosa brzo nosi tragaoca u stanja samadhija, često u zapanjujuće kratkom roku, kroz iskrenu svakodnevnu praksu.

Ipak, kako se ljudska istorija odvijala, ova dragocena nauka postepeno je bledela iz ljudske svesti i na kraju bila izgubljena. Ostala je uspavana sve dok sudbina nije intervenisala i Lalaji Maharadž ponovo otkrio i oživeo ovu svetu struju, vraćajući čovečanstvu neposredan, živi put ka Najvišem. To je bio Lalajijev dar: ne samo filozofija i učenje, već stvarni prenos duhovne suštine od srca ka srcu.

A onda je došao učenik.

U Šahdžahanpuru, mladić po imenu Ram Čandra (Babudži) čuo je za sveca iz Fatehgarha. Nešto se u njemu pokrenulo već na sam pomen Lalajija, te je otputovao da ga sretne. Pri tom prvom susretu, 3. juna 1922. godine, njegov život se zauvek promenio.

Kroz božanski prenos otvaraju se vrata viših ravni svesti. Tragaoci dobijaju pristup Brahavidji ne povlačeći se iz života u sanjas, već kroz skladnu integraciju: živeći potpuno u svetu, a istovremeno ostajući unutrašnje sjedinjeni sa Vrhovnim i ispunjavajući i materijalne i duhovne dužnosti kao domaćini (grihaste).

Kasnije je zapisao: „Kada sam prvi put došao kod svog Učitelja, doživeo sam stanje uma koje nema poređenja. Zanos koji sam osetio u tom trenutku svog života nešto je što ne mogu adekvatno opisati. Od tog dana počeo sam da živim novi život. Sve je izgledalo promenjeno. Svet je izgledao drugačije.“

I tako je započela ljubavna priča koja je nadmašila sve druge u duhovnoj istoriji. Ne koristim ove reči olako, jer ono što se odvijalo između Lalajija i njegovog učenika nije bila obična posvećenost. Bilo je mnogo više od poštovanja koje učenik gaji prema učitelju. Bilo je to nešto za šta jezik nema reči, nešto pred čim su i nebeska bića zastajala u čuđenju.

Babudži je jednom o njihovoj vezi rekao: „Bili smo u osmozi, potpuno duhovno sjedinjeni, naša srca bila su kao jedno. Ništa nije dovoljno lepo za Ljubljenog; takva ljubav pomaže čoveku da pomeri sopstvene granice, da pokuša da učini sve moguće da Ga zadovolji.“

Na drugom mestu je opet priznao da bez Lalajija ne bi mogao da postoji ni jednu sekundu. Nije govorio o fizičkom Lalajiju koji je decenijama ranije napustio telo, već o Lalajiju koji je postao dah njegovog daha, *pranasja prana* — život njegovog života.

Želim da podelim nešto što me svaki put rasplače kada to čitam.

Ne koristim ove reči olako, jer ono što se odvijalo između Lalajija i njegovog učenika nije bila obična posvećenost. Bilo je mnogo više od poštovanja koje učenik gaji prema učitelju. Bilo je to nešto za šta jezik nema reči, nešto pred čim su i nebeska bića zastajala u čuđenju.

U Lalajijevim diktatima postoji izjava o Babudžiju koja bi trebalo da nas ostavi bez reči, u tišini zadivljenosti. Lalaji je primetio da čak i u najsvetijim trenucima koje je Babudži delio sa svojom suprugom, on nikada nije napustio svog Učitelja u svom srcu, ni za jedan jedini dah. Njihova povezanost ostajala je neprekinuta kroz svaku okolnost njegovog svetovnog života.

To je *brahmačarija* u njenom najdubljem smislu: ne odsustvo svetovnog života, već prisustvo stalnog sećanja unutar tog života. Babudžijeva pažnja ostajala je usmerena ka Višem čak i dok je njegovo telo bilo angažovano u svetu.

Kakva ljubav može održati takvo sećanje? Kakva posvećenost može sačuvati takvu postojanost?

Sada ću vam reći nešto izuzetno.

U zapisu interkomunikacije iz knjige *Whispers from the Brighter World*, od 21. marta 1945. godine, postoji razmena koja bi trebalo da bude ispisana zlatnim slovima. Najpre je Svami Vivekananda, taj lav među dušama, govorio o Lalajijevoj ljubavi prema Babudžiju, a zatim je Gospod Krišna govorio o Babudžijevoj ljubavi prema Lalajiju.

Svami Vivekananda je rekao: „Sve što je naš Gospod [Lalaji] rekao o svojoj ljubavi prema tebi čista je istina. On gori od ljubavi prema tebi. Nikada u svom životu nisam naišao na takav primer.“ Zatim je dodao: „Ljudi napuštaju svoje domove zbog Boga: on je napustio svoj dom zbog tebe. To je najveća žrtva koja se ikada mogla očekivati od jedne oslobođene duše.“ Na to se obratio Lalaji-ju i zamolio da Babudži ne zapisuje taj razgovor u svoj dnevnik.

Lalaji, oslobođeni Učitelj, napustio je svoj *Bhandar* - svoje nebesko prebivalište, zbog svog učenika Babudžija. Učitelj se spustio zbog učenika; Nebo se nagnulo ka Zemlji.

Potom je progovorio Gospod Krišna, a njegove reči mi i danas drhte u rukama dok ih zapisujem: „Ono što je Svami Vivekananda rekao doslovno je tačno, i nema štete u tome da se zapiše da si u ljubavi nadmašio čak i Radha-u... Ljubav Radha-e sada je druga po redu u odnosu na tvoju.“

Razumete li šta to znači? Radha-ina ljubav prema Krišni slavila se milenijumima kao najviši primer posvećenosti. Samo ime Radha postalo je sinonim za božansku ljubav, a ipak Gospod Krišna izjavljuje da je Babudžijeva ljubav prema Lalajiju nadmašila čak i njenu.

Ali tu se priča ne završava. Tri dana kasnije to dostiže vrhunac bez presedana u čitavoj kreaciji.

Na blagosloveni dan, 24. marta 1945. godine, Lalaji je uredio da Babudži bude iniciran direktno od strane Samog Vrhovnog Bića. Gospod Krišna je svedočeći tome, rekao: „Veoma je blagosloven dan kada je tvoj Poštovani Učitelj omogućio da budeš direktno iniciran od strane Vrhovnog Bića. To je ono što se naziva istinskom inicijacijom. Ovo je prvi primer takve vrste od početka stvaranja.“

Svami Vivekananda je dodao: „Ispunjen sam radošću čuvši vest o tvojoj direktnoj inicijaciji sa Vrhovnim Bićem. Ovo je prvi primer od početka sveta.“

Zastanite sada i razmotrite nešto što mi srce ispunjava zadivljenošću.

Nakon tog uzvišenog događaja, Lalaji je dao tihu izjavu koja otkriva dubinu njegove nesebičnosti. Rekao je: „Direktna inicijacija u potpunosti je moja metoda. Ranije to nikome nije ni došlo do svesti, niti je ikada bilo primenjeno.“

Shvatate li šta to znači? Lalaji je znao metodu jer je to bilo njegovo sopstveno otkriće. Za vreme svog života spoznao je ono što nijedna duša pre njega nije spoznala: mogućnost direktne inicijacije od strane Vrhovnog Bića. Mogao je to da primeni na sebi, ali nije. Čuvao je tu vrhovnu tajnu u sebi, čekajući da njegov voljeni učenik dostigne stanje u kojem takav dar može biti primljen. Kada je Babudži dostigao to uzvišeno stanje, Lalaji je primenio tu metodu na svom učeniku.

Učitelj je stavio učenika ispred sebe, darujući ono što sam nikada nije uzeo. Takva ljubav prevazilazi logiku — možda čak i ljubav roditelja koji se žrtvuje za dete ili ljubavnika koji daje sve voljenoj osobi. Ovde je Guru otkrio vrhovni duhovni dar i dao ga svom učeniku, zadovoljan da ostane u pozadini, zadovoljan da vidi svog učenika kako se uzdiže do visina koje sam ne traži.

After this supreme event, Lalaji made a quiet statement that reveals the depth of his selflessness. He said, “Direct initiation is entirely my method. Earlier, it never occurred to anybody’s comprehension, nor was it ever put into practice.”

A šta je Lalaji rekao o sebi nakon što je dao taj uzvišeni dar? Citirao je persijski stih: Učitelj nad učiteljima, Posebna Ličnost koja je povratila izgubljeno, onaj kroz koga *Pranahuti* teče čovečanstvu, opisao je sebe kao „robovog roba“ jer je svom učeniku dao nešto veće od sebe samog.

Ovde svedočimo uzvišenoj ljubavi Gurua koji je uskratio sebi krajnji plod kako bi njegov učenik prvi okusio taj dar. Njegovo srce bilo je toliko prostrano da je, kada je otkrio najveću tajnu stvaranja, poklonio je drugome. Ali nazvati to žrtvom značilo bi pogrešno razumeti srce istinskog Učitelja. Taj dar bio je za Lalajija izvor najveće radosti.

U stvari, najveća radost koju Guru može doživeti jeste da vidi kako ga učenik nadmašuje, da posmatra voljenog kako se uzdiže, da da sve i zauzvrat oseti samo ispunjenost. Majka ne podnosi žrtvu kada hrani svoje dete, niti reka podnosi žrtvu kada se uliva u more. Za Lalajija, omogućiti Babudžiju da postane prvi čovek koji je primio direktnu inicijaciju od Vrhovnog Bića bilo je i ispunjenje i izvor blaženstva.

To je ljubav. To je put. To je ono što slavimo na *Basant Pančami*.

Lalaji je jednom rekao o ovom vremenu: „Ovo vreme se neće ponoviti veoma dugo. Za ovo posebno vreme važi poslovice: ‘Madžnun je šumu učinio svojim domom, a ja sam svoj dom pretvorio u šumu.’“

Legendarni zaljubljenik Madžnun napustio je civilizaciju da luta divljinom, lud od ljubavi. Nasuprot tome, Lalaji je svoj nebeski dom pretvorio u divljinu čežnje... za svog učenika.

U stvari, najveća radost koju Guru može doživjeti jeste da vidi kako ga učenik nadmašuje, da posmatra voljenog kako se uzdiže, da da sve i zauzvrat oseti samo ispunjenost.

Gospod Krišna je Babudžijevu dostojnost opisao kao *Anuttara*, najvišu klasifikaciju. Rekao je: „Takva dostojnost ponekad se rađa iznenada, nakon godina, vekova, pa čak i milenijuma, i nema joj ravne. Takva osoba rađa se po Božjoj zapovesti. Ti si njen primer.“

Kada je Lalaji napustio fizičko telo 1931. godine, Babudži je zapisao: „Istinski govoreći, moj Učitelj nije umro, ali sam se ja osećao kao mrtav.“ Godinama nakon toga njegov dnevnik je uglavnom ćutao. Plodni učenik, koji je toliko zapisivao dok je Lalaji bio živ, ušao je u uspavanu fazu; nešto je moralo da sazri u toj tami.

A onda, 1944. godine, njihova komunikacija je ponovo uspostavljena. Odnos koji je fizička smrt izgledalo da je prekinula, samo je promenio oblik. Lalaji je nastavio da vodi, prenosi i voli. Veza je nadrasla smrt, ljubav je nadrasla telo, a prenos se nastavlja.

Zašto sve ovo delim na *Basant Pančami*? Da biste razumeli čemu imate pristup.

Kada sednete u meditaciju i osetite onaj blagi pokret u srcu, dotičete istu struju koja je tekla između Lalajija i Babudžija. Kada primete prenos, primete dar koji je čovečanstvu vraćen nakon što je bio izgubljen bezbrojnim generacijama. Kada osetite onu neobjašnjivu

čežnju za nečim što ne možete imenovati, osećate odjek ljubavi koja je nadmašila čak i Radha-inu.

To je naše nasleđe, naše pravo po rođenju. Dostupno nam je jer je dete rođeno na *Basant Pančami* 1873. postalo Učitelj, i jer je učenik voleo tog Učitelja ljubavljju bez presedana od početka stvaranja.

Prolećno cveće cveta, svet se obnavlja, a u srcima onih koji praktikuju ista obnova se događa tiho, iz dana u dan, dok prenos nastavlja svoje delo.

Na ovu *Basant Pančami* klanjam se pred stopalima Pujya Shri Lalaji Maharadža, Posebne Ličnosti koja je sve ovo učinila mogućim. I klanjam se pred stopalima Pujya Shri Babudži Maharadža, čija je ljubav otvorila vrata koja se nikada više ne mogu zatvoriti.

Mi smo naslednici tog duhovnog nasleđa. Kakva loza! Kakvo blago nam je povereno! Pitanje koje se sada postavlja pred nama jeste: šta ćemo učiniti sa tim nasleđem?

Ustanimo dostojni tog trenutka. Učinimo naše duhovne Očeve srećnijima, radosnijima. Neka nas gledaju iz Svetlijeg Sveta i plešu od radosti videvši nas ujedinjene, videvši kako se volimo i poštujemo i kako živimo ono za šta su oni živeli.

Očuvanje i obogaćivanje ovog duhovnog nasleđa zahteva da mislimo, govorimo i delujemo u skladu sa njihovim merilima. Neka vlada sklad u svakoj porodici dotaknutoj ovim putem. Neka vlada sklad u svakom centru gde se tragaoci okupljaju. Neka sitne podele koje

Ustanimo dostojni tog trenutka. Učinimo naše duhovne Očeve srećnijima, radosnijima. Neka nas gledaju iz Svetlijeg Sveta i plešu od radosti videvši nas ujedinjene, videvši kako se volimo i poštujemo i kako živimo ono za šta su oni živeli.

se ponekad uvuku u duhovne zajednice nestanu u toplini ovog prolećnog sunca. Setimo se da smo svi deca iste loze, svi primaoci istog prenosa, svi na putu ka istom cilju.

Ako je Lalaji mogao da daruje svoje najveće otkriće iz radosti što vidi kako njegov učenik napreduje, i ako je Babudži mogao da voli ljubavlju koja je nadmašila čak i Radha-inu, onda sigurno i mi možemo pružiti ruku prijateljstva braći i sestrama pored sebe, otpustiti sitne zamerke i postati dostojni sudovi onoga što je u nas izliveno.

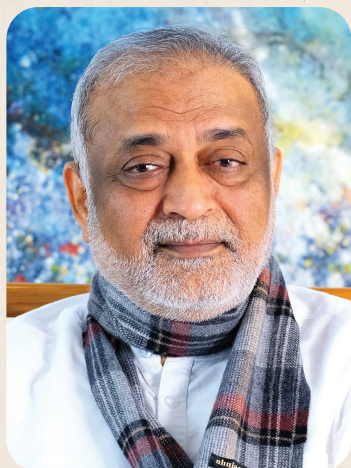
Neka ljubav naših Učitelja dotakne vaše srce, neka prenos preobrazi vaše biće i neka svako od vas postane, na svoj način, živi svedok njihovog nasleđa.

Sa ljubavlju i uz molitvu,

Kamleš

Basant Pančami, 23. januar 2026.

Masterclasses with Daaji

You can start Heartfulness meditation at any time! Join Daaji for a three-part masterclass series, where he shares the benefits of the Heartfulness way and explains how to add Heartfulness relaxation, meditation, cleaning and prayer to your daily routine. All masterclasses are free of charge.

<https://heartfulness.org/global/masterclass/>

Heartfulness Practices

Discover Heartfulness practices-learn to relax, meditate, clean and pray.

<https://heartfulness.org/in-en/heartfulness-practices/>

heartfulness

purity | weaves destiny

